



Foto: Koen Broos

En geef me vuur...

Wetten en decreten over kampvuren

We vinden het vanzelfsprekend om op kamp op open vuur te koken en de laatste dag af te sluiten met een gezellig kampvuur. En tijdens gewone weekendjes is de woudloperskeuken een favoriete activiteit. Maar mag dat zomaar?

Er zijn verschillende wetgevingen en reglementeringen die het verbranden in open lucht regelen: het afvalstoffendecreet, VLAREM I, VLAREM II, het veldwetboek en het bosdecreet. Het afvalstoffendecreet, VLAREM I, VLAREM II en het bosdecreet zijn opgemaakt door de Vlaamse regering. Het veldwetboek is federale materie. Daarnaast kunnen gemeentes lokaal nog strengere regels opleggen in het gemeentelijk politiereglement.

Uit het Bosdecreet van 13 juni 1990 (B.S.28.09.1990)

Artikel 99

Op straffe van geldboete van vijftig tot driehonderd frank is het in alle bossen en binnen een afstand van honderd meter tot de bossen verboden vuur te maken in de open lucht, om welk motief dan ook, behoudens in uitvoering van een goedgekeurd beheersplan of behoudens een machtiging door het Bosbeheer en met uitzondering van wettelijk verplichte verbrandingen.

Je bent dus verplicht om honderd meter van de bosrand te blijven als je een open vuur maakt. Zowel een kampvuur, een tafel- of grondvuur om op te koken als een totemisatievuur vallen onder de term 'open vuur'.

Volgens het Veldwetboek

Artikel 89/9° (vrij vertaald)

Het is verboden vuur aan te steken op minder dan honderd meter van huizen, bossen, heiden, boomgaarden, koren, stro, mijten en plaatsen waar vlas te drogen is gelegd [...]. Dat betekent dat je omzeggens nergens in de tuin afval kan verbranden. Deze bepaling is van toepassing op elk vrijwillig en tijdelijk vuur, ook indien er gestookt wordt in een tuin in een stadscentrum.

Volgens het Vlarem

Als je verblijft op een groot open, braakliggend veld of terrein mag je volgens de Vlaamse milieuwetgeving (Vlarem) enkel plantaardige afvalstoffen verbranden die afkomstig zijn van:

- Het onderhoud van tuinen
- De ontbossing of ontginning van terreinen
- Eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden

De Vlaamse milieureglementering plant echter wel enkele nieuwe uitzonderingen, met als richtdatum de tweede helft van dit jaar. De drie uitzonderingen voor het verbranden van plantaardige afvalstoffen die momenteel voor-

zien zijn, worden (onder voorbehoud) vervangen door deze uitzonderingen:

- het maken van vuur bij het beheer van bossen
- het maken van vuur bij het beheer van natuur, landschappen en tuinen
- het verbranden van plantaardige afvalstoffen, afkomstig van eigen bedrijfslandbouwkundige werkzaamheden als ziektebestrijding
- het verbranden van onbehandeld hout en kerstbomen bij periodieke folkloristische evenementen
- het verbranden van onbehandeld hout bij het maken van een kampvuur

Let wel! Voor elk van deze uitzonderingen zal toestemming van de gemeentelijke overheid vereist zijn.

Erwin De Blanger

Bronnen

- Breedbeeld Sproeten, handboek voor jongvaders- en jongverkennerleiding
- <http://www.ebg.be/>
- <http://www2.vlaanderen.be/ned/sites/sluisverbranden/>

doen

Doe-tips

- Vraag altijd toelating om een open vuur te maken. Als je op kamp bent, vraag je de toestemming aan de eigenaar van het terrein én aan de boswachter.
- Blijf met het vuur op veilige afstand van bomen, zorg dus dat er minstens honderd meter tussen het vuur en de bosrand is.
- Laat een brandend vuur nooit onbewaakt achter.
- Beperk, na een lange droogte, het vuur in omvang. Je wil vast geen bosbrand op je geweten hebben!
- Hou bij elk vuur altijd water in de buurt.
- Gebruik de juiste houtsoort voor je vuur. Hardere houtsoorten voor een kookvuur (beuk, eik, enz.), harshoudend naaldhout voor een kampvuur want dat brandt feller en geeft dus meer licht.
- Doof het vuur altijd met voldoende water: Een vuur is pas geblust als je alle houtskool met de blote handen kan aanraken zonder je te verbranden.
- Gebruik écht enkel droog, onbehandeld hout. Kleine vuurtjes zijn namelijk verantwoordelijk voor één vierde van de dioxine-uitstoot.